

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2010-33

De inschrijving van een accountant wordt doorgehaald omdat hij de eer van de stand heeft geschaad door langdurig na te laten zijn cliënt te informeren en te reageren op diens verzoeken.

Een cliënt is zo ontevreden over zijn accountant dat hij drie zaken tegen hem aanhangig maakt. In deze tuchtprocedure verwijt hij zijn accountant dat deze zijn zaken onvoldoende behartigt. De accountant informeert hem niet meer over de werkzaamheden die hij verricht, noch over de voortgang en resultaten daarvan. Ook laat hij zijn cliënt niet weten hoe het ervoor staat met zijn administratie, de aangiften en de bezwaar- en beroepsschriften die hij zou hebben ingediend voor de cliënt. Bovendien heeft de accountant de administratie niet afgegeven aan de cliënt, ondanks herhaalde verzoeken.

De Raad van Tucht vindt het onaanvaardbaar dat de accountant de bescheiden van de klager niet afgeeft omdat er nog een declaratie zou openstaan. Hierover zijn namelijk geen betalingsafspraken gemaakt. De raad vindt verder dat de accountant de belangen van de klager gedurende langere tijd in vele opzichten heeft verwaarloosd. Het is aannemelijk dat de cliënt in de problemen is geraakt met de Belastingdienst omdat hij van de accountant geen gegevens heeft gekregen over een naheffingsaanslag. Door het ten onrechte achterhouden van de administratie lijdt de cliënt schade omdat hij zijn volgende accountant niet kan instrueren. Bovendien heeft de accountant achter de rug van de cliënt om belastingaangifte gedaan. De raad vindt de verwijten zo ernstig dat hij de inschrijving van de accountant in het accountantsregister doorhaalt.

De accountant gaat hiertegen in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Daar stelt hij onder meer de objectiviteit van de Raad van Tucht ter discussie. In een eerdere tuchtprocedure is namelijk ruzie ontstaan tussen de accountant, zijn cliënt en de Raad van Tucht. De accountant had de secretaris van de Raad van Tucht vertrouwelijk meegedeeld dat hij over de klagende cliënt een MOT-melding had gedaan. De secretaris heeft deze informatie toen doorgestuurd naar de andere partij die bij deze tuchtprocedure was betrokken.

Tegen de secretaris, een advocaat, heeft de accountant toen een klacht ingediend bij de tuchtrechter van advocaten.

In de ogen van het college is het indienen van die klacht geen reden om een professionele organisatie als de Raad van Tucht als vooringenomen te beschouwen. Ook het college is van oordeel dat de accountant de werkzaamheden voor zijn cliënt niet adequaat heeft uitgevoerd. Door langdurig na te laten om de cliënt informeren en te reageren op diens verzoeken heeft accountant de eer van de stand geschaad. Vergelijkbare tuchtzaken (JT 2004-4 en JT 2010-28) en het beeld dat de accountant oproept kunnen de zware maatregel van doorhaling volgens het college rechtvaardigen.

1263/07.11, 1270/07.18 en 1327/08.22
AWB 08/190 LJN BM1684

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2010-34

In beginsel hoeft de accountant er na zeven jaar geen rekening meer mee te houden dat tegen hem een tuchtklacht wordt ingediend. Tenzij zijn gedragingen een zeer ernstige inbreuk vormen op de eer van de stand der accountants en de accountant deze gedragingen welbewust verborgen houdt. Daarvan is in dit geval geen sprake.

Annotatie bij JT 2010-34

Het beroep van betrokkene op het lange tijdsverloop sinds de gewraakte gedragingen is verworpen omdat betrokkene daarbij geen belang zou hebben. Dit oordeel lijkt gegrond op het feit dat de klacht, die door de Raad van Tucht wel inhoudelijk is behandeld, ongegrond is verklaard. Dit is vaker voorgekomen, en wel in JT 2008-39 en JT 2008-57, waartegen geen beroep is ingesteld. Daardoor bleven vragen knagen. Wat als de tuchtrechter de gedragingen wel verwijtbaar had geacht? Of als betrokkene met dit ene verweer had volstaan? In het onderhavige geval is klager in beroep gegaan. Betrokkene heeft kennelijk als enige verweer het tijdsverloop opgevoerd. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven zag dan ook af van een inhoudelijke behandeling, maar ging wel na of er bijzondere omstandigheden waren die een afwijking van de regel rechtvaardigden; dat achtte het niet het geval.

Hans Blokdijk

Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

De medewerker van een notariskantoor haalt in 1996 onbevoegd geld van de derdenrekening van het kantoor. In maart 1997 geeft de accountant van het kantoor een samenstellingsverklaring af. In november 2007 dient de notaris een tuchtklacht in tegen de accountant. Als de Raad van Tucht de klacht van de notaris ongegrond verklaart, gaat deze in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

Het college wijst op de standaardregel dat de accountant er in beginsel na zeven jaar geen rekening meer mee hoeft te houden dat tegen hem een tuchtklacht wordt ingediend. Tenzij zijn gedragingen een zeer ernstige inbreuk vormen op de eer van de stand der accountants, wat het geval kan zijn als de accountant deze gedragingen welbewust verborgen houdt. In deze zaak is de termijn van zeven jaar ruimschoots overschreden. Dat de notaris pas in 2004 werd geattendeerd op de onbevoegde geldopnamen door

Annotatie bij JT 2010-35 tot en met 37

Deze zaken betreffen RA's die werkzaam waren buiten Nederland. In twee zaken is een tijdelijke doorhaling voor een jaar opgelegd. Dat gebeurde voor de eerste maal in JT 2010-20. Daar overwoog de Accountantskamer dat betrokkene de mogelijkheid niet moest worden ontnomen om er alsnog voor te kiezen zijn (beperkte) werkzaamheden in het komende jaar neer te leggen zodat zijn inschrijving na ommekomst van de tijdelijke doorhaling als niet actieve RA kon worden voortgezet en op hem alsdan geen PE-verplichtingen zouden rusten. Deze overweging geeft de Accountantskamer nu niet, zodat het voor een buitenstaander niet duidelijk is waarom deze maatregel nu is opgelegd. Mede omdat betrokkenen niet ter zitting zijn verschenen en ook verder op geen enkele manier iets van zich hebben laten horen, lijkt een definitieve doorhaling logischer. Overigens bepaalt de NVPE niet dat een RA tijdens de tijdelijke doorhaling niet aan de PE-verplichting behoeft te voldoen. In de sterk vergelijkbare derde zaak, JT 2010-37, is betrokkene evenmin verschenen; het enige verschil met de andere zaken is dat hij in een laat stadium het NIVRA heeft verzocht zijn achterstand in het behalen van PE-punten in 2010 te mogen inlopen. Kennelijk is daarom volstaan met de inmiddels gebruikelijke berisping plus boete.

Hans Blokdijk

een claim van zijn ambtsopvolger is volgens het college niet bijzonder genoeg om van dit beginsel af te wijken en de klacht toch inhoudelijk te behandelen. De beweerde nalatigheid van de accountant is volgens het college ook niet zo'n ernstige inbreuk op de eer van de stand der registeraccountants dat de klacht om die reden inhoudelijk zou moeten worden behandeld.

R626

AWB 08/782 LJN BM3165

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-35, JT 2010-36, JT 2010-37

De Accountantskamer rekent in drie zaken af met accountants die niet voldaan hebben aan hun permanente-educatieverplichtingen.

Inhoudelijk komen de drie zaken overeen met JT 2010-08 (zie www.nivra.nl). In die zaken heeft het NIVRA een klacht ingediend tegen accountants die onvoldoende PE-punten hebben gehaald c.q. laten registreren.

In de eerste twee van deze drie uitspraken (JT 2010-35) hebben de betrokken registeraccountants voor het jaar 2007 helemaal geen PE-punten gehaald. De accountant zijn ook niet van plan PE-activiteiten te gaan ontplooiën. Omdat er sterke aanwijzingen zijn dat de accountants ook in het volgend jaar niet zullen voldoen aan hun PE-verplichtingen haalt de Accountantskamer de inschrijving van de accountants voor één jaar door.

Ook in de derde zaak heeft de accountant geen enkel PE-punt gehaald in 2007. Maar omdat hij niet heeft gezegd dat hij maling heeft aan de PE-verplichtingen houdt de Accountantskamer het op een berisping en een boete van € 2000.

09/1033 AK, 09/1328 AK, 09/1170 AK

ACCOUNTANTSKAMER - JT 2010-38

De accountant mag in beginsel de stukken achterhouden die hij heeft bewerkt wanneer de cliënt de nota niet betaalt. Hij moet dan echter wel zorgvuldig zijn eigen belang bij het achterhouden van de stukken afwegen tegen het belang van de cliënt bij het afgeven daarvan. Dat heeft accountant in dit geval gedaan.

Een ondernemer betaalt de rekeningen van zijn accountant niet. Daarop houdt de accountant uiteindelijk de stukken achter die hij voor zijn cliënt heeft vervaardigd en bewerkt. Als de cliënt dan nog niet betaalt, begint de accountant een gerechtelijke incassoprocedure. Pas dan vraagt de cliënt om zijn stukken. Daarna dient de cliënt een klacht in tegen de accountant omdat deze ten onrechte de stukken zou achterhouden. Daardoor zou zijn nieuwe administrateur de boekhouding en belastingaangiften niet kunnen verzorgen.

De Accountantskamer stelt voorop dat de accountant het recht heeft stukken achter te houden als de cliënt niet betaalt, mits hij een zorgvuldige belangenafweging maakt. Daarbij moet hij zijn eigen belang bij het achterhouden van de stukken afwegen tegen het belang dat de cliënt heeft bij het krijgen van die stukken. Dit uitgangspunt is terug te vinden in de 'Bestuursmededeling inzake inning declaraties en uitoefening retentierecht' die het NIVRA op 17 oktober 2002 heeft vastgesteld (zie www.nivra.nl). Omdat de accountant pas in een zeer laat stadium gerechtelijke stappen heeft ondernomen tegen de cliënt vindt de Accountantskamer de uitoefening van het retentierecht in dit geval aanvaardbaar. Ook al omdat de cliënt pas om afgifte van de stukken heeft gevraagd toen de accountant de gerechtelijke incassoprocedure in gang had gezet. Dat de cliënt in een bepaald jaar niet behoorlijk belastingaangifte zou kunnen doen, is niet zo'n bijzonder belang dat de accountant zijn retentierecht ongebruikt had moeten laten. De cliënt heeft geen andere bijzondere omstandigheden aangevoerd en evenmin uitgelegd waarom hij heeft toegezegd de facturen te zullen betalen maar dat vervolgens niet heeft gedaan. De Accountantskamer verklaart de klachten daarom ongegrond.

09/1370 AK

In het juninumnummer van 'de Accountant' is onder tuchtaak JT 2010-29 per ongeluk een verkeerde verwijzing komen te staan.

De juiste verwijzing is 09/821 AK.